

**В. Грінченко, академік Національної академії наук України,
директор Інституту гідромеханіки НАН України:**

«...Коли ми оцінюємо діяльність того чи іншого вченого, то й справді можна вважати важливим, наскільки часто його процитували, приміром, у Великій Британії чи США. Потім ідемо далі: якщо вчений розвинув цікавий науковий напрям, створюємо інститут чи лабораторію. А коли вже діє така структура, постають інші завдання. Треба показати науковий результат, який був би десь сприйнятий. Адже інститут створювали передовсім з розрахунком на те, що його розробки будуть потрібні для розв'язання тих чи інших внутрішніх проблем у країні. І коли ми створюємо лабораторію в університеті, вона теж має слугувати цій меті, а не тільки забезпечувати навчальний процес. Отже, на рівні Національної академії наук України, на рівні вищої школи вже держава має робити відповідне оцінювання. Ефективним воно буде тільки тоді, коли держава визначить чіткі й конкретні вимоги до науки й матиме справжню зацікавленість у наукових результатах» *(Шевченко С. Через життєві перевали – до наукових вершин // Віче (<http://www.viche.info/journal/3462/>). – 2013. – № 1 (січень).*